

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 30.6.2009
SEK(2009) 895

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

**towarzyszący wnioskowi dotyczącemu zalecenia Rady w sprawie środowisk wolnych od
dymu tytoniowego**

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

**{COM(2008) 328 final}
{SEC(2008) 894}
{SEC(2008) 896}**

1. WPROWADZENIE

W swoim Planie działania na rzecz środowiska i zdrowia (2004-2010), Komisja zobowiązała się do prowadzenia prac nad poprawą jakości powietrza wewnątrz pomieszczeń, w szczególności popierając ograniczanie palenia tytoniu we wszystkich miejscach pracy. Konsultacje zainicjowane przez zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Ku Europie wolnej od dymu tytoniowego: alternatywne opcje polityki na szczeblu UE” pokazały, że istnieje znaczne poparcie dla kompleksowych regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego oraz dla dalszych działań UE w celu promowania środowiska wolnego od dymu tytoniowego. Strategia Wspólnoty w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (2007-2012) zawiera propozycję podjęcia większych wysiłków na rzecz poprawy ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Na poziomie międzynarodowym Ramowa konwencja Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) o ograniczeniu użycia tytoniu (FCTC) zobowiązuje swoich sygnatariuszy do rozwiązania problemu narażenia na dym tytoniowy w zamkniętych miejscach pracy i w miejscach publicznych.

2. KONTEKST ORAZ DEFINICJA PROBLEMU

2.1. Kontekst

2.1.1. *Uszczerbek na zdrowiu powodowany narażeniem na środowiskowy dym tytoniowy (ETS)*

Narażenie na środowiskowy dym tytoniowy (ETS) – zwane także „wtórnym dymem tytoniowym” lub „paleniem biernym” – pozostaje nadal szeroko rozprzestrzenionym źródłem nadmiernej zapadalności, umieralności i niepełnosprawności w UE. ETS wiąże się z rakiem płuc, chorobą wieńcową serca, udarem, astmą oraz przewlekłą obturacyjną chorobą płuc u dorosłych. ETS jest szczególnie szkodliwy dla dzieci, gdyż jest przyczyną zespołu nagłej śmierci niemowląt, ostrych infekcji dróg oddechowych, zapalenia ucha środkowego oraz bardziej ostrej astmy.

Zgodnie z ostatnimi szacunkami w 2002 r. w EU-25 7 300 dorosłych, w tym 2 800 osób niepalących, zmarło na skutek narażenia na ETS w miejscu pracy. Dalsze 72 000 przypadków śmierci, w tym 16 400 wśród osób niepalących, zostało spowodowane przez narażenie na ETS w domu¹. Jak wynika z szacunków zawartych w niniejszej ocenie skutków, w UE-27 w 2008 r. bierne palenie tytoniu w biurach oraz w barach i restauracjach było przyczyną 6 000 zgonów, w tym 2 500 przypadków dotyczyło niepalących członków personelu. Szacuje się, że narażenie na ETS wśród osób niebędących członkami personelu, takich jak klienci barów i restauracji, może powodować znaczący dodatkowy uszczerbek na zdrowiu.

Szacunkowe dane dotyczące umieralności spowodowanej narażeniem na ETS wśród palących i niepalących członków personelu w roku 2008.

Niepalący			Palący			Palący i niepalący
Biura	Bary i restauracje	Łącznie	Biura	Bary i restauracje	Suma	Łącznie

¹ The Smoke Free Partnership (2006). *Lifting the smokescreen: 10 reasons for a smoke free Europe* Brussels, Belgium, European Respiratory Society: 146.

Rak płuc	387	156	542	600	161	761	1 303
Udar	378	160	538	601	197	798	1 336
Choroba serca	384	138	522	612	159	771	1 293
Przewlekła choroba dolnych dróg oddechowych	565	332	897	881	296	1 176	2 073
Łącznie	1 714	786	2 500	2 694	813	3 507	6 007

Porównanie z liczbą zgonów spowodowanych innymi zagrożeniami dla zdrowia – zarówno tymi związanymi ze specyfiką miejsca pracy, jak i tymi odnoszącymi się do ogółu społeczeństwa – wskazuje na fakt, iż narażenie na ETS związane jest ze znaczącym uszczerbkiem na zdrowiu.

2.1.2. Obciążenie gospodarcze spowodowane przez narażenie na ETS

Narażenie na ETS pociąga za sobą istotne obciążenie finansowe. Zgodnie z ostatnimi szacunkami makroekonomiczne koszty narażenia na ETS w miejscu pracy w EU-27 wynoszą 2, 46 mld EUR rocznie. Na kwotę tą składają się wydatki na leczenie chorób odtytoniowych, w wysokości ponad 1,3 mld EUR (w tym 560 mln EUR przypadających na niepalących członków personelu), oraz koszty niemedyceczne związane ze spadkiem wydajności, w wysokości ponad 1,1 mld EUR (w tym 480 mln EUR przypadających na niepalących członków personelu). Makroekonomiczne skutki narażenia na ETS obejmują spadek wydajności pracowników, szkody wyrządzone przez pożary wywołane przez materiały związane z paleniem, a także koszty dodatkowego sprzątania i renowacji związane z paleniem.

2.2. Definicja problemu

2.2.1. Niepełna zgodność ze zobowiązaniami międzynarodowymi wynikającymi z FCTC

Ramowa konwencja WHO o ograniczeniu użycia tytoniu (FCTC) – ratyfikowana przez Wspólnotę oraz 26 państw członkowskich – zobowiązuje Strony do zapewnienia ochrony ludności przed narażeniem na niezamierzone wdychanie dymu wtórnego w zamkniętych miejscach pracy, w środkach transportu publicznego oraz zamkniętych obiektach publicznych. Podczas drugiej konferencji Stron konwencji ramowej WHO w lipcu 2007 r. przyjęto wytyczne określające normę wzorcową, do osiągnięcia której powinny dążyć wszystkie Strony.

Jednakże, jak dotąd, zaledwie nieco ponad jedna trzecia państw członkowskich rozpoczęła realizację polityki mającej na celu zapewnienie zgodności z zobowiązaniami wobec FCTC. Wiele krajów napotkało poważne trudności we wprowadzaniu lub egzekwowaniu kompleksowych regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego. Pod względem regulacji szczególnie trudnym obszarem okazały się być bary i restauracje. Obecnie wydaje się mało prawdopodobne, aby wszystkie państwa członkowskie były w stanie zrealizować swoje zobowiązania wobec FCTC, o ile na poziomie UE nie pojawią się bodźce polityczne i mechanizmy monitorowania.

Jak dotąd, Wspólnota podjęła tylko ograniczone działania na rzecz propagowania idei środowisk wolnych od dymu tytoniowego. Kwestia ta była dotychczas regulowana przez niewiążące rezolucje i zalecenia, które nie dostarczały jednak szczegółowych wskazówek dotyczących sposobu tworzenia środowisk całkowicie wolnych od dymu tytoniowego. Poza

tym kwestia ta jest przedmiotem licznych dyrektyw z zakresu BHP. W niektórych przypadkach odniesienie jest tylko pośrednie, w innych poziom ochrony jest niewystarczający.

2.2.2. Wysokie i nierównomierne występowanie ETS w UE-27

W krajach, w których brak jest kompleksowych regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego, tytoń obecny jest w większości miejsc publicznych, z których większość stanowi jednocześnie dla kogoś miejsce pracy. Na podstawie danych Eurobarometru z końca 2006 r. szacuje się, że 28 % pracowników w UE narażonych jest na ETS na co dzień w zamkniętych miejscach pracy oraz w biurach, a wskaźnik ten w odniesieniu do barów i restauracji wynosi 39 % na koniec roku 2008. Co więcej, w przypadku klientów tego typu lokali ryzyko narażenia na ETS i związanych z nim zagrożeń dla zdrowia jest szczególnie wysokie.

Pomiędzy państwami członkowskimi istnieją znaczne różnice pod względem narażenia na ETS, wskaźnik ten waha się od 3 % w Irlandii do 85 % w Grecji. Zakres i moc krajowych regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego to podstawowy czynnik warunkujący różnice w stopniu narażenia na ETS w UE.

Narażenie na ETS jest ponadto znacznie wyższe w przypadku osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej, co jeszcze zaostrza istniejące różnice w kwestii zdrowia.

2.2.3. Niewystarczający stopień ochrony dzieci i młodzieży przed dymem tytoniowym

Narażenie dzieci i młodzieży na dym tytoniowy jest szczególnie ważnym problemem w kontekście zdrowia. Dzieci nie mają możliwości ograniczenia swojego narażenia na ETS ze strony dorosłych palaczy lub możliwości te są bardzo ograniczone. Dzieci są również szczególnie podatne na zagrożenia zdrowia, jakie niesie ze sobą ETS. Oprócz zagrożenia dla zdrowia związanego z ETS, narażenie na dym tytoniowy wzmaga postrzeganie przez dzieci nawyku palenia jako powszechnego zachowania dorosłych, co z kolei zwiększa prawdopodobieństwo rozpoczęcia przez nie palenia w okresie dojrzewania.

W przypadku większości dzieci narażenie na ETS pochodzi ze strony rodziców i występuje w domu. Z wyników ostatniego badania Eurobarometru wynika, że ponad jedna trzecia palaczy przyznaje, że pali w domu, w towarzystwie dzieci. Z przeprowadzonego przez Światową Organizację Zdrowia badania dotyczącego palenia wśród młodzieży (Global Youth Tobacco Study) wynika, że w dwunastu państwach członkowskich UE 40-90% nastolatków narażonych jest na ETS w domu. Oprócz palenia w domu również palenie przez rodziców w samochodzie jest źródłem szczególnie wysokiego narażenia na ETS.

Dzieci na co dzień narażone są również na pełniących rolę wzorca dorosłych, którzy palą na otwartej przestrzeni, np. na publicznych placach zabaw, otwartych przestrzeniach w obrębie szkół, szpitali i innych instytucji świadczących usługi dla dzieci, jak również podczas sportowych lub kulturalnych wydarzeń na otwartej przestrzeni.

3. UZASADNIENIE DZIAŁAŃ UE

Artykuły 137 i 152 Traktatu WE zapewniają jasną podstawę prawną dla środków UE w dziedzinie ochrony przed dymem tytoniowym. Takie wsparcie na poziomie UE pomogłoby w

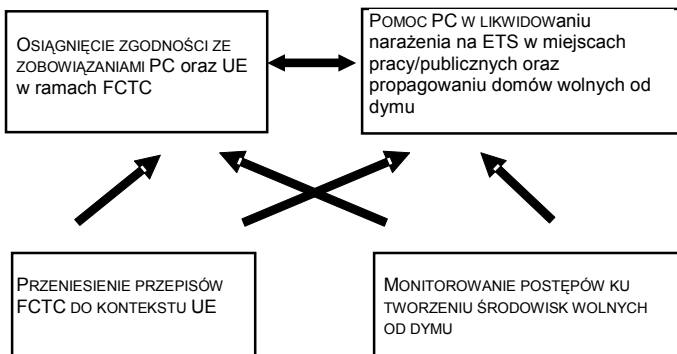
terminowym i spójnym wdrażaniu przepisów FCTC w zgodności z międzynarodowymi zobowiązaniami państw członkowskich oraz UE. Przyczyniłoby się to również do zniwelowania różnic w poziomie ochrony przed narażeniem na ETS zarówno między państwami członkowskimi, jak i w ich obrębie, oraz wynikających z nich nierówności i negatywnych konsekwencji o wymiarze transgranicznym. Podjęcie działań na poziomie Wspólnoty wniosłoby oczywistą wartość dodaną do krajowych wysiłków poprzez ustanowienie podstawy naukowej, ułatwienie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, dostarczenie państwom członkowskim, które nie wdrożyły jeszcze kompleksowych regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego, wskazówek w tym zakresie (prawdopodobnie wraz z minimalnymi unijnymi normami w zakresie ochrony pracowników) oraz monitorowanie postępów w całej UE.

4. CELE

CEL OGÓLNY

POPRAWA STANU ZDROWIA OBYWATELI I PRACOWNIKÓW
ZGODNIE Z ART. 152 I 137 TRAKTATU WE POPRZECZ
OGRANICZENIE LICZBY CHOROÓB I ZGONÓW ZWIĄZANYCH Z
PALENIEM TYTONIU

CELE SZCZEGÓŁOWE

5. WARIANTY STRATEGICZNE

1) Utrzymanie status quo

Opcja ta oznaczałaby brak nowych działań ze strony UE, z jednoczesnym kontynuowaniem prac dotyczących ETS prowadzonych w ramach różnych programów wspólnotowych, kampanii informacyjnych i edukacyjnych oraz inicjatyw dotyczących współpracy.

2) Otwarta metoda koordynacji

W ramach tego wariantu państwa członkowskie byłyby zachęcane do współpracy w dziedzinie środowisk wolnych od dymu w celu wymiany informacji, uzgodnienia wspólnych celów i wskaźników oraz prowadzenia przeglądów okresowych. Powstać powinien organ koordynujący działania państw członkowskich i Komisji Europejskiej. Treść tego wariantu zależałaby od porozumień między państwami członkowskimi, lecz teoretycznie mógłby posiadać on wszechstronny zakres i wykraczać poza wytyczne FCTC (skupione na ochronie przed ETS w zamkniętych miejscach publicznych i miejscach pracy).

3) / 4) Zalecenie Komisji lub Rady

Poprzez wprowadzenie jednakowego dla całej UE terminu wdrożenia wymogów oraz przejrzystego mechanizmu sprawozdawczości i monitorowania zalecenie Komisji lub Rady wydane na podstawie art. 152 zachęciłoby państwa członkowskie do wdrożenia kompleksowych regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego zgodnych z ich zobowiązaniami w ramach FCTC oraz pomogłoby im w tym. Oprócz postanowień wytycznych FCTC takie zalecenie powinno zawierać środki na rzecz walki z narażeniem na ETS wśród dzieci i młodzieży, jak również środki towarzyszące, takie jak szerzenie wiedzy oraz wspieranie rzucania palenia.

3+ / 4+ Połączenie zalecenia Komisji lub Rady z otwartą metodą koordynacji

Zalecenie Komisji lub Rady może być zachętą do ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi. W takim scenariuszu tekst zalecenia służyłby za podstawę i punkt odniesienia, a państwa członkowskie wymieniałyby między sobą informacje i najlepsze praktyki w zakresie wdrażania, przyjmowałyby wspólne cele i poziomy odniesienia w celu osiągnięcia wymogów zalecenia, lub wręcz osiągnięcia jeszcze wyższych wyników, oraz opracowałyby wspólne wskaźniki do monitorowania postępów.

5) Wiążące przepisy

Przyjęcie wiążących środków prawnych polegałoby na rewizji obowiązujących dyrektyw w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa (zwłaszcza dyrektywy 89/645/EWG dotyczącej minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w miejscu pracy lub dyrektywy 2004/37 w sprawie czynników rakotwórczych i mutagenów lub wprowadzenie w życie nowej dyrektywy w sprawie palenia w miejscu pracy na podstawie art. 137. Zakres tego wariantu ograniczałby się do środowisk miejsc pracy i nie objąłby ani miejsc publicznych niebędących miejscami pracy, ani osób prowadzących działalność na własny rachunek.

6. OCENA WARIANTÓW

Opisane warianty strategiczne zostały poddane analizie pod kątem pięciu głównych kryteriów, do których należą: wartość dodana udziału UE, oczekiwane tempo przyjęcia danego instrumentu polityki, prawdopodobna treść wariantu strategicznego, poziom zobowiązań politycznych lub prawnych, które państwa członkowskie muszą spełnić oraz ewentualne niezamierzone konsekwencje. Na podstawie analizy jakościowej oraz przewidywanego rozwoju sytuacji w państwach członkowskich w kwestii względnej skuteczności każdego z przedstawionych wariantów w ograniczaniu powszechnego występowania ETS do roku 2013 (tj. ostatniego roku objętego obecną strategią w sprawie zdrowia) poczyniono następujące założenia:

Wariant 1 (status quo) spowodowałby najmniejsze ograniczenie powszechnego występowania ETS. Taki stan rzeczy wynikałby z prawdopodobnego wdrożenia do 2013 r. regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego przez te kraje, w których prace w tej dziedzinie są dziś bardzo lub dość zaawansowane. Istniejąca tendencja ku eliminowaniu dymu prawdopodobnie by się utrzymała, lecz rozwijałaby się wolniej.

Konsekwencje pięciu wariantów nieregulacyjnych są prawdopodobnie podobne ze względu na to, że stanowiłyby wsparcie dla kształtowania polityki, lecz nie zobowiązywałyby państw członkowskich do przyjmowania i egzekwowania regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego. Zgodnie z oczekiwaniami warianty te przyniosą od mniej więcej

dwukrotnego do czterokrotnego ograniczenia wskaźników występowania ETS w porównaniu do status quo. Wariant 2 (otwarta metoda koordynacji) oraz wariant 3 (zalecenie Komisji) byłyby prawdopodobnie najmniej skuteczne spośród wariantów nieregulacyjnych. Wdrożenie otwartej metody koordynacji trwałoby stosunkowo długo i nie wydaje się by było ono narzędziem dostosowanym do rozwiązania problemu na tak zaawansowanym stadium, jak w przypadku ETS. Konsekwencje zalecenia Komisji, z jednej strony, byłyby ograniczone faktem, iż zalecenie takie nie byłoby przez państwa członkowskie postrzegane jako zobowiązanie. Wariant 4 (zalecenie Rady) jest potencjalnie bardziej skuteczny, przede wszystkim ze względu na efekt poczucia odpowiedzialności. Podobne skutki miałyby wariant 3+ (zalecenie Komisji oraz otwarta metoda koordynacji). Wariant 4+ (zalecenie Rady oraz otwarta metoda koordynacji) miałyby prawdopodobnie najwyższą skuteczność spośród wariantów nieregulacyjnych. Nadałby największe poczucie odpowiedzialności państwom członkowskim, które byłyby zaangażowane zarówno w przyjmowanie tekstu zalecenia, jak i w opracowywanie poziomów odniesienia oraz wskaźników dla realizacji założeń tego zalecenia.

Wariant 5 (wiązące przepisy) prawdopodobnie spowoduje największe ograniczeniem występowania ETS. W scenariuszu optymalnym można oczekiwać, że problem narażenia na ETS w miejscu pracy zostanie rozwiązany w całej UE. Zakres tego wariantu byłby jednak węższy niż w przypadku wariantów nieregulacyjnych, ponieważ osoby prowadzące działalność na własny rachunek oraz środki towarzyszące nie zostałyby nim objęte. Co więcej ramy czasowe dla wyciągnięcia korzyści związanych z nowymi instrumentami prawnymi byłyby prawdopodobnie szerokie.

6.1. Porównanie wariantów

Oczekiwane skutki społeczne i gospodarcze wszystkich wariantów strategicznych oraz ich wpływ na środowisko naturalne zostały oparte na przewidywaniach dotyczących ich zdolności do ograniczenia występowania narażenia na ETS. Na tej podstawie oczekuje się, że wariant strategiczny 5 (wiązące przepisy) wywrze największy wpływ, następnie wariant 4+ (zalecenie Rady oraz otwarta metoda koordynacji), 4/3+ (zalecenie Rady/zalecenie Komisji + otwarta metoda koordynacji) + oraz 2/3 (otwarta metoda koordynacji/zalecenie Komisji), natomiast zachowanie status quo pociągnie za sobą najmniej zmian.

6.1.1. Skutki społeczne

Poprzez ograniczenie występowania narażenia na ETS oczekuje się, że inicjatywa UE doprowadzi do spadku zapadalności i umieralności związanej z głównymi rodzajami chorób związanymi z ETS (rak płuc, udar, choroba serca, przewlekłe choroby dolnego układu oddechowego). Oczekuje się również, że inicjatywa taka będzie miała pośredni wpływ na zapadalność i śmiertelność związane z czynnym paleniem poprzez ograniczenie konsumpcji tytoniu oraz wspieranie prób rzucenia palenia. Inicjatywa UE przyniosłaby prawdopodobnie szczególne korzyści dla tych grup społecznych, które znajdują się w najgorszej sytuacji. Pomogłaby również w uzyskiwaniu wsparcia dla polityki na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego, również w domach. Ewentualnym niezamierzonym skutkiem dla palaczy byłoby poczucie napiętnowania i wyobcowania.

	Sytuacja wyjściowa	Wariant nr 1	Wariant nr 2/ Wariant nr 3	Wariant nr 3+ /Wariant nr 4	Wariant nr 4+	Wariant nr 5
Skutki społeczne						

Spadek umieralności spowodowanej narażeniem na ETS wśród członków personelu	6 007	-386	-774	-774 do -1 550	-1 550	-4 884
Spadek zapadalności spowodowanej narażeniem na ETS		+	++	+++	++++	+++++
Spadek umieralności spowodowany ograniczeniem aktywnego palenia		+	++	+++	++++	+++++
Spadek zapadalności spowodowany ograniczeniem aktywnego palenia		+	++	+++	++++	+++++
Ograniczenie ETS w domach		+	++	++	++	+++
Ograniczenie nierówności społeczno-ekonomicznych		+	++	++	++	++++
Zwiększenie poparcia dla polityki na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego		+	++	++	++	++++

6.1.2. Skutki gospodarcze

Na poziomie makro oczekuje się, że poprawa stanu zdrowia wynikająca z inicjatywy UE znacząco ograniczy koszty medyczne oraz koszty niemedyczne wynikające z głównych chorób związanych z ETS. Oczekuje się, że wpływ oczekiwanego ograniczenia poziomu palenia czynnego na wpływy państw członkowskich pochodzące z podatków nałożonych na produkty tytoniowe będzie nieznaczny. Skutki gospodarcze na poziomie mikro obejmują ograniczenie kosztów związanych z czyszczeniem, konserwacją i renowacjami, jak również zmniejszenie kosztów związanych ze szkodami spowodowanymi przez pożary.

Skutki gospodarcze dotyczą przede wszystkim sektora gastronomii i hotelarstwa oraz przemysłu tytoniowego. Przeprowadzone w tej dziedzinie badania pozwalają stwierdzić, że wpływ na stopę zatrudnienia i wpływy w sektorze gastronomii i hotelarstwa może być zarówno pozytywny, jak i negatywny. W ogólnej perspektywie nie oczekuje się istotnych skutków gospodarczych. Może dojść do spadku zysków przemysłu tytoniowego, a w związku z tym, do ograniczenia liczby miejsc pracy z nim związanych.

	Sytuacja wyjściowa	Wariant nr 1:	Wariant nr 2/ Wariant nr 3	Wariant nr 3+ /Wariant nr 4	Wariant nr 4+	Wariant nr 5
Skutki gospodarcze						
Spadek rocznych kosztów medycznych spowodowany zmniejszeniem narażenia na ETS wśród członków personelu	1 336 mln EUR	- 85 mln EUR	-172 mln EUR	-172 mln EUR do - 344 mln EUR	-344 mln EUR	-1 073 mln EUR
Spadek rocznych kosztów niemedycznych spowodowany zmniejszeniem narażenia na ETS wśród członków personelu	1 124 mln EUR	-73 mln EUR	-144 mln EUR	-144 mln EUR do - 290 mln EUR	-290 mln EUR	-893 mln EUR
Zmniejszenie wpływów z podatków nałożonych na produkty tytoniowe		-	--	---	----	-----
Wydajność pracowników związana z przerwami na palenie		+/-	++/--	+++/-	++++/-	++++/-
Ograniczenie kosztów związanych z pożarami, czyszczeniem i renowacjami		+	++	+++	++++	+++++ 965 mln EUR
Zmiana w dochodach sektora gastronomii i hotelarstwa w	114 mld EUR	+/-	++/--	+++/-	++++/-	+++++/- -11 mld EUR

skali roku							do +10 mld EUR
Zmiana w stopie zatrudnienia w sektorze gastronomii i hotelarstwa	6 887 912	+/-	++/--	+++/-	++++/-	++++/-	++++/- -265 000 do +271 000
Strata dochodów przemysłu tytoniowego	67 mld EUR	-	--	---	----	----	---- -3,3 mld EUR
Strata miejsc pracy w przemyśle tytoniowym	53 521	-	--	---	----	----	---- -2 609
Koszty wdrożenia i egzekwowania		-	---	--	---	--	---

6.1.3. Skutki dla środowiska naturalnego

Głównym skutkiem dla środowiska naturalnego byłaby znacząca poprawa jakości powietrza w przestrzeniach zamkniętych. Ewentualne skutki negatywne dotyczą zwiększonego wykorzystywania grzejników tarasowych oraz zwiększenie ilości niedopałków papierosów na ulicach. Skutki te jednak będą miały mniejsze znaczenie.

	Sytuacja wyjściowa	Wariant nr 1	Wariant nr 2/ Wariant nr 3	Wariant nr 3+ /Wariant nr 4:	Wariant nr 4+	Wariant nr 5
Skutki dla środowiska naturalnego						
Ograniczenie zanieczyszczenia powietrza w przestrzeniach zamkniętych		+	++	++	+++	++++
Zwiększenie ilości niedopałków papierosów na ulicach oraz zwiększone wykorzystywanie grzejników tarasowych		-	-	-	--	---

6.2. Zalecany wariant

Choć wiążące przepisy doprowadziłyby do największego ograniczenia występowania ETS oraz przyniosłyby najwięcej korzyści w kontekście zdrowia i gospodarki, to jednak ich wdrożenie zajęłoby więcej czasu, a ich zakres byłby bardziej ograniczony niż w przypadku zalecenia. Zalecenie Rady z elementami otwartej metody koordynacji zostało uznane za najlepsze rozwiązanie w perspektywie krótkoterminowej, ponieważ zdaje się być najszybszym i najbardziej wszechstronnym środkiem wspierającym państwa członkowskie we wdrażaniu surowych regulacji na rzecz środowisk wolnych od dymu tytoniowego zgodnych z ich zobowiązaniami w ramach FCTC, a jednocześnie zalecenie to stanowi wyważone podejście do problemu.

7. MONITOROWANIE I OCENA

Wskaźniki wykorzystywane do monitorowania skutków wybranego wariantu strategicznego powinny uwzględniać obecność oraz jakość polityk krajowych, narażenie na dym tytoniowy w różnych miejscach, konsumpcję tytoniu, poziom wiedzy związanej z tytoniem (dymem) oraz nastawienie do kwestii tytoniu, jak również zapadalność i umieralność związane z chorobami odtytoniowymi. Przewiduje się, że ocena całkowitego wpływu tej inicjatywy

zawarta zostanie w komunikacie na temat strategii ograniczania użycia tytoniu planowanym na rok 2010 lub 2011.